

Педагогічні КАДРИ

ЗАСНОВАНА У ЖОВТНІ 1929 РОКУ

№ 6 (1610) ГРУДЕНЬ 2010 РОКУ

газета
НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА

ПЕРЕДНОВОРІЧНИЙ ЧАС – ЦЕ ОСОБЛИВИЙ ЧАС

Новий рік дарує кожному з нас нові сподівання, нові можливості, нову надію, віру у новий, кращий початок. Передноворічний час – це особливий час, коли можна і варто замислитися над тим, що було здійснено, досягнуто за цілий рік. Це час, коли так приємно, сидячи в домашньому затишку, пригадати перемоги й досягнення, а також обміркувати помилки й програти.

Що приніс нам минулий рік? Що залишимо ми на згадку про нього? Хтось вдало закінчив університет і розпочав самостійне професійне життя, хтось приєднався до дружньої родини драгомановців. За плечима нашого згуртованого колективу – насолода перемог і прикрість поразок. Ми ділимося своїми досягненнями зі світом, робимо висновки зі своїх помилок і рухаємося вперед, гордо несучи почесний статус флагмана педагогічної освіти України.

Тож нехай наш час, проведений разом, у спільній роботі й навчанні, залишиться тільки в наших найкращих, найсвітліших спогадах. Я бажаю всім вам, шановні члени драгомановської родини, провести свята радісно, яскраво й безтурботно, і зустріти Новий рік відкритими, готовими й жадаючими нових звершень і злетів!

Завжди з вами,
ректор університету
Віктор АНДРУЩЕНКО

КРАСУНЯ УНІВЕРСИТЕТУ – 2010

У ПЕРЕДНОВОРІЧНІ ДНІ в Драгомановському університеті відбулось неймовірної краси свято. І це пов'язано не лише з характером проведення подібних заходів, але й з принципом організації та атмосфери, що панувала в залі. У Національному педагогічному університеті імені Михайла Драгоманова обрано "Красуню університету 2010". Концерт мав концепцію зимового балу, що збирає графинь з усіх королівств. Відтак, усі глядачі отримали велику насолоду від гарних суконь, святкової атмосфери та краси конкурсанток.

Фінальному конкурсу "Красуня університету" передувала марафон конкурсів краси в інститутах НПУ імені М. П. Драгоманова. Кожен навчальний підрозділ обрав свою головну красуню, яка і представляла своє королівство на рівні університету. Варто сказати, кожна з учасниць була гідна головної корони, та в цей вечір журі потрібно було зробити найскладніше: обрати одну, головну красуню університету. До складу журі увійшли: уповноважений пред-

ставник Прем'єр-Міністра України **Анатолій Толстоухов**, ректор університету **Віктор Андрущенко**, голова правління ВАТ "Київський ювелірний завод" **Сергій Цюпко**, політик та меценат **Микола Бойчук**.

У вступному слові ректор нашого університету В. П. Андрущенко зазначив важливість дружньої підтримки університетів, особливо від тих людей, що перебували в журі, та прийняв їх у "Драгоманівську родину", вручивши відповідні почесні нагороди.

Конкурс розпочинався з "Візитки" учасниць. Десять красунь у розкішних бальних сукнях по черзі кружляли на сцені у вальсі. Паралельно на великому екрані демонструвалось слайд-шоу зі світлинами конкурсанток, а ведучі розповідали про дівчат. Після цього на присутніх чекав найцікавіший конкурс, де учасниці демонстрували свої таланти. Кожна дівчина намагалась показати свою індивідуальність і чарівність, красу і

розум. Глядачі гучними оплесками зустрічали кожен виступ: танцювальні номери, декламування віршів та пісень. Деякі з конкурсанток грали на флейті та роялі. Словом, різноманітність талантів вражала.

розум. Глядачі гучними оплесками зустрічали кожен виступ: танцювальні номери, декламування віршів та пісень. Деякі з конкурсанток грали на флейті та роялі. Словом, різноманітність талантів вражала.

Наступним був конкурс дефіле в офіційних костюмах. Навіть у цих рамках учасниці змогли проявити свою оригінальність, адже жоден костюм не був схожий на інші. Відразу ж після дефіле дівчатка мали можливість довести, що краса і розум ходять парою: почався інтелектуальний конкурс, який мав стати останнім. Ведучі ставили питання конкурсанткам, які мали швидко знайти цікаву й гідну відповідь. І всі дівчатка показали, що не тільки красою багаті.

Поки ж журі підраховувало оцінки і визначалось із переможницею, на сцені виступали зірки університету – представники Центру культури і мистецтв. Та всі глядачі знову чекали на сцені дівчат. Студентство активно підтримувало своїх конкурсанток, у залі майоріли плакати, а скандування було чути далеко за межами зали гуманітарного корпусу.

Нарешті конкурсантки знову з'явилися на сцені – у вечірніх сукнях. Після дефіле на всіх присутніх чекала найголовніша мить вечора – нагородження. Дівчатка помітно нервували, адже за секунду вирішувалась їх участь у цьому конкурсі. Для оголошення і нагородження "Красуні університету" ведучі запросили А. В. Толстоухова, який після ліричного відступу назвав ім'я студентки **Валерії Сердюк**, студентки Інституту корекційної педагогіки і психології. І віце-міс стала **Катерина Янігло**, студентка Інституту політології і права, II віце-міс – **Марина Псюковська**, студентка Інституту іноземної філології. Усі учасниці отримали подарунки від спонсорів: AleXXX та дорожчінності від "Київського ювелірного заводу".

Власне, враження від побаченого найприємніші. Це був чудовий вечір краси, грації, молодості. Драгомановський університет вкотре показав багатство і різносторонність жіночої краси.

Андрій ВИШКВАРОК

Прогулянка
з насолодою і
не без моралі

стор. 2

подія

Навіщо потрібна
філософія...

стор. 3

наука

Всесвітній день
ФІЛОСОФІЇ 18
листопада

Свято
спортивної
слави

стор. 4

спорт

Міжнародна співпраця

Угода про співробітництво

6 ГРУДНЯ 2010 року Драгомановський університет зустрів гостей – делегацію Кишинівського державного педагогічного університету імені Іона Крянге (Молдова). Результатом зустрічі стало **підписання договору про співпрацю** між КДПУ в особі ректора **М. Кікуша** та НПУ в особі ректора **В. Андрущенка**. Договір передбачає обмін знаннями, інформацією, навчальними програмами в галузі педагогіки та психології, розробку спільних досліджень і проектів у галузі освіти, а також навчальних матеріалів, які можуть бути використані в обох університетах.

Завдяки ініціативі ректора **Віктора Андрущенка** у співпраці з ректором **М. Кікушем** упродовж наступних п'яти років став можливим обмін студентами і аспірантами з метою ознайомлення з практикою педагогічної роботи; обмін викладачами з метою проходження стажувань і проведення занять; обмін вченими з метою здійснення спільних досліджень, а також проведення спільних наукових конференцій, семінарів, симпозіумів; обмін спеціальною літературою, видання збірок наукових і науково-методичних робіт тощо.

Укладання угоди між університетами стало наступним важливим інтеграційним кроком для Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, що є пріоритетом і заслугою адміністративної політики.

Прес-центр

Вступна кампанія

У ЦЕНТРІ РОБОТИ – ДИТИНА

НЕЩОДАВНО відбулась прес-конференція “Умови вступу до ВНЗ у 2011: нововведення та їх впровадження”, в якій взяли участь **Ярослав Болюбаш**, директор Департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, **Віктор Андрущенко**, ректор нашого університету, **Володимир Бугров**, проректор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, та **В'ячеслав Комаров**, проректор Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого.

Віктор Петрович Андрущенко зазначив: “Міністерство освіти і науки, як ніколи, скрупульозно тримає руку на пульсі часу. Тому в університетах не буде самодіяльності, а буде творча співпраця з Міністерством, зокрема через електронні засоби зв'язку. У нас в університеті є така практика, як телефон довіри, призначений для студентів, абітурієнтів, батьків тощо.

Окрім того, у 2011 році вищі навчальні заклади будуть боротися

за абітурієнта. Тому університети повинні проводити роботу по довузівській підготовці кадрів. Наприклад, наш університет має 30 таких центрів на території України – від Полтави до Добромиля, Конотопу, Чернігова.

Одна з особливостей вступу в тому, що вирішальне слово у спірних ситуаціях – за приймальною комісією. А в складі комісії – високоосвічені люди, представники громадських організацій”.

Тому журналістів, що бажали пересвідчитись у добросовісності роботи приймальної комісії, **Віктор Петрович** запросив відвідати засідання приймальної комісії університету: “Ви переконаєтесь, наскільки точно і тонко розглядається кожна робота, кожен абітурієнт. Університети відкриті, налаштовані на діалог, ми йдемо назустріч абітурієнту. У центрі нашої роботи стоїть дитина”.

Катерина ПОРОХНЯК

Етика і естетика

ПРОГУЛЯНКА З НАСОЛОДОЮ І НЕ БЕЗ МОРАЛІ

ТАК НАЗВАВ свою повість Т. Г. Шевченко. Подорожі та зустрічі з людьми, природою, творами мистецтва ніколи не були для нього буденністю чи просто розвагою. Це завжди Подія, що варта глибоких роздумів, які вже ніколи не лишать тебе колишнім.

Так, наслідуючи приклад великого Кобзаря, **кафедра етики та естетики** організувала екскурсію до Національного заповідника “Могила Т. Г. Шевченка” у м. Каневі для викладачів кафедри та студентського активу Інституту філософської науки і освіти з подальшим проведенням “круглого столу” за участю викладачів кафедри, студентів, аспірантів спільно з шевченкознавцями та культурологами. Екскурсія та “круглий стіл” розпочали низку заходів з відзначення 200-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка у рамках проектів кафедри етики та естетики на 2011–2015 рр.

З великою увагою і цікавістю наша екскурсійна група поставила до реконструкції музею Т. Г. Шевченка біля його могили, яка тривала 7 років. Відкриття музею відбулося з нагоди святкування Дня незалежності у цьому році.

Урочистим та водночас академічно витриманим продовженням екскурсії став “круглий стіл” “Тарас Шевченко у сучасному духовно-культурному просторі”, який відбувся через кілька днів після повернення з міста Канева.

На захід були запрошені **Н. А. Оробченко** – шевченкознавець, вчений секретар Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М. Т. Рильського НАН України; **О. І. Фісун** – музеєзнавець, завідувач відділу підготовки експозиції

ДІАЗ “Стародавній Київ”; **В. Я. Кунець** – член Спілки художників України, професор кафедри дизайну Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, а

ше, у стадії переосмислення ролі Шевченка у нашому духовному житті. Тому важливо зробити організацію таких музейних експозицій предметом широкого обговорення творчої інтелігенції і навіть широких мас.

Під час обговорення вражень від реконструкції музею с е р й о з н е обурення викликала, по-перше, зневажливе ставлення до автентичності об'єктів культурної спадщини, зокрема і

хто хоче ознайомитися з його діяльністю, може сходити в музей у Києві, який насичений музейними експонатами. Ті ж, хто приїздить до Канева, мають прилучитися не до його діяльності як поета чи художника, а до певної національної ідеї, тому можна зрозуміти той пафос, з яким створена експозиція в Каневі.

Але виникає питання, що потребує серйозного подальшого осмислення: чи усвідомлює сам музей це завдання, і якщо так, то якими засобами намагається виконати це завдання? Адже поки що люди, швиденько пробігаючи гранітними холодними залами, зупиняються біля експозиційної вітрини з проектами першого архітектора та художнього оформлювача

наше серце, передається кризь роки навіть на паперових ескізах. Як сказала **Оксана Іванівна Фісун**, негативний досвід консолідує народ.

Жаві обговорення на “круглому столі” підтвердили актуальність організації подібних заходів щодо святкування ювілею з дня народження Кобзаря. Адже, як зазначила **Т. І. Андрущенко**: “Хоча до відзначення цієї дати ще декілька років, на нашу думку, це настільки вагома і значуща подія, що розпочати підготовку до неї необхідно вже зараз”. Стало зрозуміло, що постать Шевченка як національної ідеї на сьогодні є досить проблемною. Який образ Тараса Григоровича Шевченка існує у свідомості пересічного українського громадянина? Впродовж історії різні політичні системи продукували різні образи, акцентуючи увагу на тому, що їм було потрібно. Образ великого українського Кобзаря ще чекає на своє розкриття, вільне від заангажованості. І хто як не викладачі, науковці, діячі мистецтв, творча інтелігенція здатні пояснити, що людина, а тим більше Людина з великої літери, є багатогранною та безмежною, і вона вимагає, щоб під час зустрічі з нею ми не навшувати ярлики, а, “зберігаючи поетичну свіжість серця” (Т. Г. Шевченко), підіймалися до височини її Неба, збагачуючись її силою, її музою, її славою.

Біля могили Тараса Шевченка

також представники кафедр нашого вузу: **Т. В. Розова** – д. філос. н., професор, завідувач кафедри філософської антропології; **Н. Г. Мозгова** – д. філос. н., професор, заступник завідувача кафедри філософії; **І. Г. Немчинов** – к. філос. н., професор кафедри філософії; **В. С. Василенко**, **С. С. Русаков**, **Г. А. Целковський** – викладачі кафедри культурології.

Під час “круглого столу” обговорювалися питання етики музейної справи, реконструкції та збереження автентичності культурної спадщини, кризи фаховості у різних галузях культурно-суспільного життя.

Як зазначила завідувач кафедри етики та естетики **Т. І. Андрущенко**, музей Т. Г. Шевченка у Каневі сьогодні досі ще перебуває у стадії реконструкції, у стадії побудови нової експозиції і, найголовні-

будинку музею Т. Г. Шевченка, та до фаховості, адже порушено багато правил музейної справи, по-друге, надзвичайно мала кількість музейних предметів, що мають історичну, культурну чи естетичну цінність. Щоправда, аспірант кафедри культурології **Геннадій Целковський** озвучив важливу думку, що постать Шевченка є різноплановою: він є людиною, він є поетом, він є художником і він є певною ідеєю. Завданням музею, що знаходиться в Каневі, є репрезентувати Тараса Григоровича саме як ідею, бо той,

Біля хати-музею

музею Ф. Кричевського із запитанням: “А чи планують відновлювати його проекти, які є архітектурною пам'яткою?”. Таємниця такої привабливості цих ескізів, мабуть, у тому, що та щира особиста любов Ф. Кричевського до Тараса Григоровича, усвідомлення тої національної ідеї, яка має хвилювати

Ірина ОВЧАРЕНКО,
старший викладач
кафедри етики та
естетики

Газета для читача

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ “Педагогічні кадри” вітає усіх читачів з Новим 2011 роком та Різдовм Христовим!

Хай Новий рік приносить Вам нові досягнення, нові враження, нові успіхи, творчі звершення і злети. Бажаємо Вам, Вашим колективам і родинам бути здоровими і щасливими, багатими і веселими, життєрадісними і усміхненими. З новими надіями, з новими звершеннями, з новим благополуччям.

Чекаємо від Вас у новому році на цікаві та змістовні статті про всі ваші перемоги та радості, листи надсилайте на електронну скриньку газети: gazeta@npu.edu.ua.

З НОВИМ 2011 РОКОМ!

Наука

КОНКУРС ЕСЕ ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ ФІЛОСОФІЇ

У ЛИСТОПАДІ 2010 року Студентське наукове товариство та дирекція Інституту філософської освіти і науки Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова провели конкурс студентських есе. Конкурс був присвячений Всесвітньому дню філософії, а темою для робіт стало питання – “Навіщо займатися філософією у XXI столітті?”

У такий спосіб була здійснена спроба запросити студентів до аналізу нагальних питань філософського дискурсу, актуалізувати інтерес до філософської дисциплінарної прогностики, посилити профорієнтаційну складову навчання, а також активувати юних філософів до творення власного інтелектуального продукту.

У славні часи Еммануїла Канта та Георга Гегеля подібні проекти, але на загальнодержавному рівні, провадила Берлінська академія наук (наприклад, тема: “Яких дійсних успіхів досягла метафізика з часів Ляйбніца та Вольфа”), що значною

мірою похвалювало академічне середовище тодішньої Пруссії. Саме в дусі цієї інтенції розвивався задум авторів конкурсу, хоч і в значно скромніших масштабах.

Роботи конкурсантів оцінювали чотири члени журі, з яких троє кандидати філософських наук, викладачі, та один студент п'ятого курсу (голова Студентського наукового товариства). Всі роботи були зашифровані під псевдонімами, що забезпечило максимальну об'єктивність журі. Для оцінки були визначені чотири критерії: “Оригінальність”, “Змістовність та аргументованість”, “Грамотність”, “Відповідність темі”.

Підводячи підсумки конкурсу, варто зазначити, що студенти здійснили добру спробу філософського текстотворення, в якій виявили ті проблеми та сподівання, які займають їх думки сьогодні. Таким чином, організаторам вдалося не тільки наблизитись до мети, яку ставило перед собою ЮНЕСКО,

запроваджуючи святкування Всесвітнього дня філософії (“...познайомити людей із філософською спадщиною, відкрити сферу буденного мислення для нових ідей та стимулювати публічні дебати мислителів із громадянським суспільством з приводу викликів, що постають перед суспільством сьогодні” – з виступу восьмого генерального директора ЮНЕСКО Койчіро Матсура), але й зробити складні філософські проблеми зрозумілишими та ближчими для молоді. Звісно, важко порівняти ці спроби зі зразковими еталонами філософської есеїстики, але як то кажуть – найдовша мандрівка починається з першого кроку.

Антон ДРОБОВИЧ,
секретар конкурсної комісії,
асистент кафедри філософської антропології

НАВИЩО ПОТРІБНА ФІЛОСОФІЯ У XXI СТОЛІТТІ?

НАВИЩО потрібна філософія у XXI столітті? Виникнення та постановка цього питання, на наш погляд, виглядає як нагадування про те, чого не зробила філософія до сьогоднішнього дня – не з'ясувала чітко свого завдання. Чому, наприклад, не виникає запитань про потрібність математики, фізики, біології або інших наук? Тому що такі питання виглядали б недолугими. В їх “потрібності” людство переконалось у своєму історичному досвіді. Але не слід сприймати ці слова як такі, що намагаються применшити значення філософії в порівнянні з іншими науками. В більшій мірі наша думка спрямована на постановку питання про статус філософії як науки та можливості застосування до неї слова “потрібна”. На нашу думку, більш доречно говорити про “значення”, а не “потрібність”, і це принципово.

Філософія за своїм принципом не може бути нікому потрібною, вона може лише мати певне значення для окремої людини. Слово “потрібна” вказує на якусь недостатність, в той час як слово “значення” несе в собі більш глибоке навантаження. Вивчення медицини потрібне для можливості продовження нормального фізичного життя, вивчення права – для продовження нормального соціального життя. Для чого ж потрібна філософія? Вона нікому і ніколи не була потрібною, але для певних людей завжди мала дуже високе значення. Для кого має велике значення медицина? Для того, хто часто хворіє. Із філософією ж все навпаки: як показує досвід, філософія має велике значення для духовно здорової людини. Філософія потрібна для тих, хто прагне мислити глибоко і ясно одночасно. Тут дуже важливо розуміти, що між філософією та філософствуванням існує певна межа, чітко окреслити яку можна було б тільки за умови наявності однозначного визначення поняття «філософія», чого, на мою думку, ніколи не станеться. Таким чином, можна казати виключно

про *значимість* філософії, яка залежить, по-перше, від того, хто її обирає, і, по-друге, від того, кого обирає вона.

Вираз “не я обрав філософію, а вона обрала мене” виник зовсім не випадково. Мабуть, жодна людина в світі, яка займається філософією, не скаже об'єктивно, чому вона обрала її, але разом з тим навряд чи колись почне сумніватись у значимості цього предмету. Нам би не хотілося, щоб “значимість” плутали не лише з потрібністю, а й такими поняттями, як “важливість”. Слово “важливість” несе в собі певне навантаження необхідного, можна навіть сказати, що це певний ступінь “потрібності”. Звісно, що слово “важливість” більш близьке до “значимість”, але знову ж таки не тотожне останньому. Ми вже досить близько підійшли до слова “значимість” і мали б його вже чітко визначити відносно філософії, але ми лише парадоксально, але не абсурдно, зазначимо, що не знаємо, що є “значимість філософії”, і все, що ми можемо – це лише відсікати те, що не можна включити в обсяг поняття “значимість”.

На нашу думку, більшість видатних філософів не потребувала філософії, але попри це вони будували свої філософські системи. Що б сталося, якби ми не знали, що Спіноза бачив світ, складений з однієї субстанції, двох атрибутів та купи модусів, або якби ми не знали, що Кант вважав головним для людини не досягнення щастя, а досягнення стану, коли людина може бути гідною щастя? Невже людина не змогла б жити без цього всього? Звісно, що кожен зміг би жити без знання цих моментів. Але всі ми прекрасно розуміємо, що коли щось вже має для нас “значення”, то воно стає частиною нашого життя і ми ніколи не питаємо, навіщо нам це потрібно, ми просто кажемо, що це має значення для нас. Навіщо ти вивчаєш те, що казав Бекон та Гайдеггер? Людина, яка любить філософію (а любов до філософії розуміється лише через значимість останньої), відповідь, що вона це робить, щоб краще розуміти філософію. І коли її питають, а навіщо їй розуміти краще філософію, хтось почне намагатись знайти об'єктивне пояснення, чого зробити неможливо, а хтось вчинить абсолютно вірно і скаже: “бо це важливо для мене”. Незрячій людині важко уявити, яке прекрасне сонце на світанку, так само і про “значимість” філософії важко що-небудь розповідати людині, для якої філософія абсолютно не має цінності. Тому питання “навіщо потрібна філософія у XXI столітті?” не потребує відповіді для людини, для якої вона щось “значить”. Не слід принижувати філософію до того рівня, коли намагаються вивести її функції (світоглядна, пізнавальна, освітня і т.д.), слід просто берегти філософію у своєму серці і крокувати сміливо назустріч життю, а тим, хто запитає: “Нащо тобі потрібна філософія?”, рішуче відповідати: “якщо ти не вмєєш літати, не намагайся зламати мені крила”...

Дар'я ГЕРАСИМЕНКО,
переможниця конкурсу,
студентка III курсу Інституту
філософської освіти і науки

Новітні освітні проекти

ТЕЛЕВІЗІЙНІ ПРОБИ

Телеакадемія – школа телевізійної майстерності Першого національного телеканалу та НПУ імені М. П. Драгоманова, єдина в Україні, де слухачі готують і забезпечують ефір програми.

Коли нам запропонували взяти участь у такому грандіозному проекті, ми були геть розгублені та не впевнені у своїх силах. Здавалося, що ми, студенти педуніверситету, не зможемо належним чином конкурувати з профільними у екранних мистецтвах вузами. Однак сподівання людей, які нас запросили “пограти в телебачення”, ми виправдали, чому підтвердженням є і лист-подяка, котрий прийшов на ім'я ректора від керівництва Першого національного, і кращі рейтинги наших випусків.

Та про все по порядку. З першого вересня 2010 року кожної середи ми заповнюємо годину ефірного часу студентським інтелектуальним ток-шоу. Це студенти різних інститутів – Інституту розвитку дитини, іноземної філології, політології і права, природничо-географічної освіти, фізико-математичної освіти і науки, але найбільш активними є студенти Інституту української філології, за яким і закріплена кафедра журналі-

стики. Чотири юні журналісти спільно з операторами і за допомоги кураторів проекту на кожен випуск готують відеозапис на дискусійні теми, озвучення яких і обговорення відбувається прямо в ефірі. Ми запрошуємо на кожну програму незалежного експерта, авторитетну особистість. Також наші постійні гості – музиканти Інституту мистецтв нашого університету та члени команди КВН “Збірна Драгоманова”. Серед гостей були також директор Центру культури і мистецтв НПУ Ірина Савченко, професор Василь Федоршин та інші.

Перед молодими людьми завжди відкриті будь-які двері, і це наша найбільша перевага. Тому ми піднімаємо на розгляд актуальні питання, часто болючі, інколи просто неприємні, а почасти й глобальні, та це не означає, що ми не вмєємо веселитися і жартувати.

Маємо все ж власний ідейний почерк у створенні оповідних сюжетів. Це щось проміжне, якщо порівнювати з аналітичною програмою і новинами – і за обсягом, і за актуальністю явища чи за гостротою поставленої проблеми.

Звісно, навряд чи ми зможемо таким чином щось змінити, допомоги комусь. Однак нині ми ставку робимо на себе як на майбутніх спеціалістів у своїй професії, як творців свого майбутнього. Корисно відчувати себе у ролі організатора, й учасника виробництва. Для цього треба розвивати відповідальність, пунктуальність, компетентність, наполегливість, контактність, працювати над власним мисленням і мовленням і постійно бути у ідейному пошукові.

Ми як непрофесіонали маємо право на помилки, і робимо їх дійсно немало. Але якщо у людини є мотивація до роботи, вона переборє всі труднощі на шляху і буде розвиватися. Відстоюючи, по суті, честь свого університету, ми мусимо бути не просто відповідні. Ми маємо перевершувати себе, як кожна порядна творча особистість.

Ірина МОРОЗ

Фото автора

Ювілей

МУЗИЧНА ГОРДІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ

ДРАГОМАНОВСЬКИЙ університет радіє вітати з ювіелем жіночий хор “Павана” та його незрівнянного художнього керівника й диригента Людмилу Анатоліївну Байду. Бажаємо усьому колективу подальших творчих злетів, наснаги, довгих років плідного життя!

Під творчим керівництвом заслуженого діяча мистецтв України, лауреата премії імені М. Лисенка, професора Людмили Анатоліївни Байди жіночий хор “Павана” неодноразово здобував почесне звання лауреата всеукраїнських та міжнародних фестивалів, конкурсів сучасної та старовинної української музики. Серед яскравих звершень хорового колективу варто згадати фестивалі “Київ – Мюзік – Фест”, “Музичні прем'єри року”, “Золотоверхий Київ” та безліч інших мистецьких заходів столиці й університету.

Ювілей

Пісня – “Чумацькими шляхами”

БОГОМ ЖІНЦІ послано велике щастя бути дружиною, матір'ю, робити життя красивішим, світлим, дарувати людям солов'ячий голос, який є одним із основних джерел волевиявлення душі, висловленням найрізноманітніших думок, сподівань, характерний багатством інтонаційних відтінків, що розкриває внутрішній душевний стан людини, властивий ширій народній мелодії, робить з неї могутній засіб правдивого художнього відображення дійсності.

Серед таких богом посланих жінок ми пишаємося солісткою ансамблю української пісні “Чумацький шлях”, кандидатом історичних наук, доцентом Інституту історичної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова Ніною Загребельною.

Володіючи чудовим вокальним голосом, наділеним потужним соковитим тембром, найвагомішим для виконання українських народних пісень, Ніна Загребельна понад 20 років подорожує з “Чумацьким шляхом” країнами близького і далекого зарубіжжя з виконанням численних народних пісень. У складі групи артистів співала в Чехословаччині, Румунії, Німеччині, Австрії. Ніна Загребельна – лауреат Міжнародних пісенних фольклорних фестивалів в містах Зволін (Чехословаччина), Авіньйон (Франція) – Карлові Вари (Чехія), Вавилон (Ірак) та інших.

У складі ансамблю “Чумацький шлях” вона бере участь в численних концертних програмах Києва та багатьох міст України.

Її пісня черпає зі скарбниці мелосу українського народу лірико-розповідний характер співи, наповнюючи його високою поетичною образністю, глибоким народним ліризмом, особливим піднесенням, віртуозністю, багатством мелодичних прикрас. Її спів сповнює серця слухачів радістю і гордістю за талановитий український народ, уславлює його героїку, підносить до високого рівня художньої досконалості. Її високо-

художнє виконання доступне масовому слухачеві, вершину якого становить український народ.

У розмові з Ніною Загребельною прозвучали її слова: “Відтоді, як свідомо пам'ятаю себе, можу сказати, що завжди любила і люблю землю, на якій народилася і виросла, та українську пісню. Любов до неї – це найдорожчий спадок, який маю від батьків і хочу передати його своєму синові. Може тому серед тисячі життєвих шляхів обрала собі пісенну стежину. Пісня – це крила мої, на яких пливу по життю, піднімаюсь над буденщиною, досягаю омріяної висоти, багатію душею, знаходжу друзів. Якщо я бачу сльози слухачів у залі, то я не даремно вийшла на сцену”.

Важливою життєвою стежиною постала педагогічна робота із студентами Інституту історичної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова.

Ніна Загребельна має понад 50 наукових праць з історичної тематики, також вона є автором навчально-методичних посібників для вчителів шкіл та студентів, підручників з історії України. За виконавську майстерність Ніна Загребельна нагороджена медаллю лауреата Всеукраїнського огляду народної творчості; подякою Міністерства освіти і науки України; Орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня; званням “Відмінник освіти України” та багатьма іншими відзнаками.

У виповненні Ваші п'ятдесят літ ми бажаємо Вам пісенних творчих злетів, педагогічної наснаги, сімейного благополуччя, здоров'я.

Микола КОТ,
кандидат педагогічних наук,
доцент

Виховання

МУЗИЧНА СПАДЩИНА

13 грудня 2010 року в Національному будинку органної музики відбувся V концерт-лекторій “Михайло Вербицький у музичній спадщині”, присвячений 20-й річниці з Дня незалежності України. Феєричний вечір органної музики та співи слухачам подарували організатори заходу – Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України та Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, за підтримки ректора **В. П. Андрущенка** та директора Інституту мистецтв **А. Т. Авдієвського**.

Усі бажаючи змогли отримати естетичну насолоду від майстерного виконання творів М. Вербицького, Й.-С. Баха, В.-А. Моцарта, Б. Хесфорда під професійним керівництвом автора мистецького проєкту **В. Федоришина**, диригента М. Михаця та режисера-постановника **З. Корінця**. Українські, італійські, німецькі та польські музиканти й хористи не лише наповнили музикою концертний зал, вони подарували присутнім частинку світла, натхнення, чого так часто не вистачає в похмурі зимові дні.

Фото Ірини МОРОЗ

Свято спортивної слави

10 грудня 2010 року в спортивному комплексі Драгомановського університету проходило свято спортивної слави. Завдяки підтримці ректора університету **В. П. Андрущенка**, а також ініціативі ентузіастів Інституту фізичного виховання і спорту, для НПУ ім. М. П. Драгоманова уже стало традицією проведення низки спортивних заходів: кубок ректора з міні-футболу, пробіг заради миру, свято спортивної слави тощо.

Приємним сюрпризом для гостей свята стали вражаючі показові виступи вихованців Інституту фізичного виховання та спорту.

У рамках заходу відбулось нагородження студентів у номінаціях за найкращі спортивні досягнення.

Як зауважив голова спорткомплексу “Олімп” **О. П. Питомець**, в університеті створені всі умови для повноцінного фізичного розвитку молоді, розкриття її потенціалу. Наполеглива праця і сприятливе середовище не змусять довго чекати на результати. Судіть самі!

Збірна жіноча команда з міні-футболу “Біличанка-НПУ” – переможець чемпіонату України, Кубка України та міжнародних змагань.

Збірна чоловіча команда з міні-футболу – переможець змагань з футболу “Українсько-Польського турніру університетських команд 2010–2012”;

- В. Комар** – призер чемпіонатів світу та чемпіон Європи з боротьби на поясах “Алиш”;
- К. Сорочотяга** – чемпіон світу з боротьби на поясах “Алиш” 2009 року, призер чемпіонату світу 2010 року, заслужений майстер спорту України з боротьби на поясах;
- К. Коптев** – чемпіон Європи та срібний призер Всесвітніх ігор в Пекіні з боротьби “Алиш”;
- А. Куник** – чемпіон Європи та призер чемпіону світу з боротьби “Алиш”;
- І. Приходько** – чемпіонка Європи та чемпіон світу з боротьби “Алиш”;
- Ю. Сірий** – призер чемпіону Європи та світу з боротьби “Алиш”;
- О. Жуков** – III місце у відкритому чемпіонаті м. Києва з дзюдо;
- В. Бабкіна** – I місце в чемпіонаті м. Києва серед ВНЗ з дзюдо;

з дзюдо;
Н. Гацанюк – I місце фіналу Кубка України з кикбоксингу;

Д. Бесідовська, В. Поліщук, Н. Зотько, К. Лаврова, Б. Жураківський, Б. Біліченко, А. Жижин, О. Стозуб, В. Литвиненко, С. Свириденко – III командне місце у змаганнях з ігрового багатборства серед ВНЗ Шевченківського району м. Києва.

Успіх вихованців НПУ ім. М. П. Драгоманова просто вражаючий! Як зазначив ректор **В. П. Андрущенко**, “ми, драгомановці, завжди намагаємося підтримувати високий національний дух, дух зв'язки”. Віримо, що наступні перемоги вже не за горами!

Юлія ЗАПОРОЖЧЕНКО

ПЕРЕМОГА ВИКЛАДАЧІВ

10-11 грудня 2010 року в НПУ імені М. П. Драгоманова проходив футбольний турнір серед чоловічих команд професорсько-викладацького складу чотирьох університетів: Харківський національний університет радіоелектроніки (м. Харків), Прикарпатський національний університет імені Стефаника (м. Івано-Франківськ), Полтавський педагогічний університет імені Короленка (м. Полтава) і НПУ імені М. П. Драгоманова. Перше місце в турнірі виборозила команда НПУ імені М. П. Драгоманова, за яку виступали: **А. П. Кудін** (капітан команди), **Б. І. Андрусишин, О. В. Тимошенко, С. Г. Цибін, Р. М. Мішаровський, О. П. Питомець, Г. В. Жабєєв, О. В. Колок, М. В. Тимчик**.

